

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Virtus romana rediviva.

(b.) Când astăzi întreaga presă străină de frunte este unanimă în a recunoaște valoarea ostășească a soldaților români din armata austro-ungară, cărora le atribue chiar «minuni de vitejie» sevârșite pe terenele de luptă ale acestui războiu mondial, trebuie să credem în teoria raselor, trebuie să credem, că virtuțile strămoșești să moștenesc și nu se pierd niciodată. Și dacă sub Marc Ulpiu Traian imperiul roman a atins culmea măririi, cu 150.000.000 locuitori, însemnează, că acest mare imperator a dispus de cea mai viguroasă generație de ostași, pe care rasa latină i-a putut da vreodată, și prin care a putut cuceri și teritoriile locuite astăzi de neamul nostru, sădind aici unul dintre cele mai roditoare și puternice popoare, fala glorioasei noastre Monarhii. Traian este și va rămâne eroul nostru eponim și ne vom mândri cu numele lui, cu toate încercările de ridiculizare ale unora din rândurile adversarilor nostri.

Toate sforțările nesocotite ale micilor preinși istoriografi contemporani, de a ne contesta prin ridicule argumente continuitatea noastră romană, se sdobesc astăzi în mii de fărâșuri în fața puternicei forțe de luptă a celor 300.000 ostași români din armata monarhiei noastre, care săvârșește minunile de eroism, în victoriile raportate asupra dușmanilor.

«Virtus romana rediviva»! Virtuțile ostășești ale străbunilor nostri romani să reînființeze pe toate locurile unde ostașul român este astăzi pus la probă de destoinicie, de curaj, de neînfricare și de vitejie fără seamăn aproape între neamurile lumii.

Toate blăstămurile vitregilor vremuri, cari au trecut peste noi, decând s'a plămădit neamul românesc pe aceste plaiuri, n'au putut să facă altceva, decât să ne reție, ca să nu ne validăm așa cum ar fi trebuit și ar fi fost bine și spre folosul, nu numai al nostru, ci și al statului, în care trăim, să nu ne desvoltăm și calitățile noastre intelectuale, sădite în firea noastră, ca urmași ai celei mai avansate rase de pe pământul clasic.

Da, ni-au ținut în loc alții, mai favorizați de noroc decât noi. Ni s'a impus o cultură, care nu era a noastră; iar aceea, pe care puteam noi, prin calitățile noastre intelectuale distinse se o producem, ni s'a denegat. Drepturile politice și civile, de cari puteam uza în mai progresivă măsură, dat fiind caracterul nostru pur, remas nouă moștenire romană dela cei mai destoinici legislatori ce au existat vreodată, dela codificatorul dreptului roman, ni s'au împărțit cu multă sgară. În sfârșit, ni s'au pus toate stăvile, posibile și imposibile, ca cea virtus romana să rămână sufocată cu mijloace meșteșugite în sufletele noastre și să — nu poată reîntineri, luându-și un avânt, de care poate aveau și mai au încă și astăzi temere aceia, cari se tem se iee concurența cu bu-

nul, deșteptul, admirabilul popor românesc.

Singură oastea ne-a rămas, unde ni s'a făcut parte totdeauna de dreaptă judecată în timpuri de pace, iar în vremuri de restriște ni s'au recunoscut virtuțile noastre militare, spre bucuria, lauda și mândria întregului neam din care facem parte. Și de aceea Românul cu drag a mers în războiu, de căteori preînaltul ordin al Majestății Sale l-a chemat la biruințe. Căci vitejia nu se poate desminti și nici ascunde, iar se o împiedecă, — nu cutează decât numai dușmanul țerii. Ni se umple inima de bucurie și de profundă mulțămire sufletească, când zi de zi constatăm distincțiile, pe care preabunul nostru Monarh le împarte între eroii nostri, pentru vitejiasca lor purtare față de inamic. Și ne gândim și ne întrebăm, ce minuni ar săvârși acest popor întreg, care este sânge din sângele eroilor noștri, și în timp de pace, pe toate terenele vieții țerii, dacă dreptul lui de a trăi ca Român ar fi tot atât de respectat, cum îi sunt învrednicite jertfele ce le aduce, murind în luptă pentru mărirea patriei?...

România remâne neutrală.

Scriu ziarele din Budapesta, — pentru că pe cele din București, cu toată desmintirea domnului conte Czernin, noi nu le primim, — că Sâmbătă s'a ținut în București un consiliu de miniștri, sub presidenția Majestății Sale, Regelui Ferdinand I și cu participarea șefilor tuturor partidelor. S'a aprobat în cursul desbaterilor ținuta de până acuma a guvernului în politica esternă și s'a constatat, că încă nu există nici un motiv, care ar face necesară schimbarea atitudinii guvernului. S'a discutat apoi și ideea formării unui cabinet mare național, în cas de necesitate, și ideea a fost aprobată.

Adevăratele motive ale războiului mondial.

(Urmare).

N'ar fi fost nimica, dacă toți milionarii ar fi fost nobilitați și decorați; dar tragicul s'a început atunci, când ei au legat prietenie durabilă cu cei sus puși. Fantoma materialismului a început atunci a se încuibă și în palatele conducătorilor dinastiei ai poporațiunii germane, și din zilele acelea își iau începutul predicile despre binecuvântările păcii eterne. Tot atunci s'a început respingătorul războiu de calomnie în contra tuturor adevăraților patrioți, în contra tuturor bărbăților, cari au jertfit poziții și averi, fericirea și liniștea familiilor lor, în lupte pentru idealurile germane. Au fost batjocoriți ca peritori de foame, ca criminali ai sărăciei lor. Nu în mod direct s'a lucrat în contra acestora, ci prin alții. Nici unul dintre vechii conducători germani, ale căror planuri se realizează astăzi pe câmpul de războiu, nu a fost împărțit de convenita stimă și recunoștință din partea acelor, pen-

tru a căror glorie și onoare a suferit și a luptat fiecare din ei. Poate va veni vremea, când lumea își va aduce aminte de lucrurile acestea și va ști face deosebire între comedianți și oameni de onoare.

Conservarea păcii a fost de atâtea ori accentuată din partea oratorilor germani și cu atâtea înțepire, încât străinătatea ajunsese la conclusia, că n'avem poftă de războiu. Orice vorbire despre pace a fost însă numai împintinare pentru dușmani, ca să ne atace. Antimilitarismul înflorea splendid. Aceea ce am fost creat prin mișgaloasa îngrijire a spiritului războinic, s'a prăbușit sub greutatea vorbelor, că numai pacea poate fi scopul urmărit al tuturor culturilor, iar războiul e un dărîmător, un desonestător, un hoț al culturii.

Din grația lui Dumnezeu însă poporul, în masele sale, a respins învățăturile despre lipsa de valoare a războiului. Am văzut doară minunea, cum însuflețirea pentru războiu, pentru munca cu sabia, a ridicat poporul la înălțimi mari, măturând toate vorbirile, cari cu câteva săptămâni mai înainte ne-au sgduit inimele. S'a făcut ziuă și s'a văzut limpede, că aveau dreptate cei ce spuneau, că spiritul războinic, aceasta adâncă și curată bucurie sufletească a poporului german, a ramas intact.

Nu a fost impus poporului german spiritul războinic, pentru că în sufletul seu era treaz curajul teutonic, cu toate influențele negermane și primejdioase din deceniile trecute. Știm cum se spunea credincioșilor în biserici, că războiul e o nefericire, ceea ce însă nu e adevărat. Să se lase în grija celor remași pe urma căzuților, ca ei să-și deee exprimare durerii, se jălească și se uite; dar pentru patrie perderile lor formează câștig. Deasupra sângelui celor căzuți să ridică flacăra însuflețirii poetice. Un războiu fără morți și fără răniți nu e alta, decât o viață fără muncă, fără scop, fără nădejdi!

S'a spus și aceea, că și războiul norocos formează o nefericire. Natural, pentru cei remași în urma celor căzuți pe câmpul de războiu, cari au se suferă durerile, timp mai scurt, ori mai îndelungat, după cum e dispoziția sufletească a respectivului. Dar timpul șterge toate durerile și suferințele. Războiul deci în general nu poate fi prezentat ca o noțiune a nefericirii pentru stat, iar celce o face aceasta, nu are cunoștințe istorice, nu poartă interese față de stat și nu are gândire logică. Și războiul își are etica sa, iar celce i-o neagă, își apără interesele sale materiale: *capitalul și proprietatea*.

E o satisfacție pentru ceice țineau la etica războiului se vadă acum, că ziarele, cari erau mai înainte dușmane neîmpăcate ale războiului, astăzi preamăresc virtuțile războinice ale soldatului german. Un nou semn, că adevărul învinge. Faptul e, că puterea presei, care preamărește pacea și condamnă războiul, e foarte mică. Cu-

rentul celalalt e mai puternic. Și meritul e al învățătorimeii germane, totdeauna conștie de datorințele sale patriotice, chiar și în vreme de pace. Noțiunile morale, infiltrate de învățători în sufletele elevilor germani, nu le poate scoate nime din inimele lor. Mai ales cele privitoare la patrie. Și la oameni, cari de treizeci de ani și mai bine au eșit din băncile școalelor, și în lupta pentru existență vor fi avut multe neplăceri cu statul, care le va fi pricinuit destule dureri și griji, s'a deșteptat în ora primejdiei vechea iubire a copilăriei și tinereței, pentru stat, pentru tron și pentru patrie. Amarul vieții a fost uitat de toți, și iubirea de patrie și de națiune a eșit învingătoare! Milioane de oameni cântau cântece patriotice, plâneau, jubilau și se rugau!

Pentru dușman a putut să fie o surprindere aceasta manifestare generală a voinței poporului, căci el credea, că ideea revoluției e adânc înrădăcinată în conștiința poporului și la izbucnirea războiului se va produce rezistență, neliniște, poate chiar și războiu civil. Cei cu gândire mai adâncă, probabil, că nu vor fi contat la descompunerea revoluționară a imperiului german, dar au fost totuși destui Francezi, Englezi și Ruși, cari nutreau în inimile lor astfel de speranțe. Dar toți aceștia și-au greșit socoteala.

Resumând, se pot spune următoarele: Fiindcă cercurile conștiințe naționale au văzut în cultivarea materialismului din zilele noastre apunerea culturii germane, s'au unit în părerea, că idealismul numai astfel poate fi deșteptat la viață nouă, dacă poporul german va fi pus în fața unei probleme mari, istorice. În fața unei probleme, la a cărei deslegare să iee parte *poporul întreg*, fără deosebire de clase sociale, și să iee parte în mod eroic.

Din motivele acestea războiul era pentru Germania mijlocul cel mai sfânt, pentru a deștepta poporul din letargie. Că războiul va fi un războiu de atacare, ori de apărare, în principiu era indiferent. Și că s'a prezentat Germanilor ca un războiu de apărare, e numai norocului istoric a se atribui, pe care l trimite Dumnezeu totdeauna popoarelor pe cari le iubește. Astăzi nu se poate constata încă, dacă conducătorii politice externe din imperiul german au lucrat în mod conștient în direcția, de a aduce pe Germani în poziție de apărare, care pentru mulțimi e totdeauna cea mai morală. Se poate, că e așa, dar se poate și aceea, că aversiunea față de războiu, manifestată în cercurile înalte ale imperiului german, a îndemnat pe dușman să atace. În cazul acesta s'ar putea spune despre oficiul extern german aceea, ce spune poetul, că: «Oficiul e puterea, care dorește mereu pacea, dar provoacă războiul». Dacă însă arhivele de stat, cari vor fi deschise mai târziu, ar arăta din schimbul de păreri, care a decurs între puterile mari beligerante, că iscusința celor

din fruntea Germaniei și a Austro-Ungariei a dat evenimentelor diplomatice direcția, ca atacul să vină dela Franța, Rusia și Anglia, iar apărarea a fost numai o datorință de conservare a prestigiului, ca adevărate puteri mari: istoria va proclama de oameni geniali pe toți cei dela conducere, și-i va pune chiar deasupra principelui Bismarck. (Va urma).

Inmormântarea Regelui Carol.

Dela București la Curtea de Argeș.

Despre funeraliile naționale, făcute din partea adanc întristatului popor român primului sau Rege, Carol I, mai dăm astăzi următoarele amănunte:

Joi dimineața, la orele 6, în prezența regelui Ferdinand și a șchiotaților regali și prințari s'a procedat la acoperirea cosciugului. Peste cosciug s'a pus apoi un steag tricolor și o purpură, cu emblema casei de Hohenzollern.

Acoperirea rămășițelor și sigilarea sicriului s'a făcut de cătră d-l Dr. Mina Minovici, în prezența d-lui Victor Antonescu, ministrul de justiție.

Dela orele 8 și 15 trupele se aflau toate instalate pe locurile dinainte fixate.

Parada a fost comandată de dl general Cotescu.

Generalul Gheorghiu Teodor, comandantul diviziei a IV-a, comandă trupele pedestre. Generalul Volvoreanu Constantin, comandantul brigăzii IV-a de artilerie, pe cele de artilerie. Generalul Herescu Ioan, comandantul brigăzii II-a de roșiori, pe cele de cavalerie.

În mijlocul Pietei Carol, cu fața spre Palatul Regal, se aflau drapelul corpurilor, cari au luat parte în campania din 1877.

În spatele drapelului de mai sus, veteranii din 1877-78.

La orele 7 dimineața s'a oficiat de cătră arhiepiscopul Netzhammer și preoții catedralei Sf. Iosif un serviciu religios pentru odihna sufletului defunctului rege.

La orele 9, în sala tronului I. P. S. Sa, mitropolitul primat Conon și I. P. S. Sa, mitropolitul Moldovei, Pimen, au oficiat un serviciu religios, înconjurat de toți membrii Sfântului Sinod.

Se aflau de față: regele Ferdinand și regina Maria, principele moștenitor Carol, principele Nicolae, regina văduvă Elisabeta, principesele Elisabeta și Maria, miniștrii și numeroși demnitari ai țării.

După terminarea slujbei religioase sicriul regal fu corborat în curtea palatului și așezat pe același afet de tun, pe care corpul defunctului suveran a fost adus din gara Mogoșoaia la palat. Cei 6 cai înhamăți la afet erau descoperiți și fără nici un semn de doliu.

Coborârea sicriului s'a făcut de cătră casa militară regală.

În momentul în care sicriul regal era deus pe afet, aerul vibra de sunetele jalnice ale clopotelor dela toate bisericile capitalei, în vreme ce în depărtare se auzeau cele dinții lovituri de tun, din cele 101, cari s'au tras de pirotehnia armatei, iar muzica companiei de onoare de la palat intona imnul regal.

Momentul a fost de o solemnitate adancă și zguduitoare. Mulțimea era înflo-

rată de durere și în ochii celor mai mulți luceau lacrimi. Toate capetele erau descoperite.

Sicriul era urmat de regele Ferdinand, principele Carol și Nicolae, după care veniau d-nii Brătianu și general Coandă. Regele, prinții și toți ofițerii, erau cu mâna la chipiul, civilii erau descoperiți.

În vreme ce se forma cortegiul, loviturile de tun continuau cu sonoritate dureroasă, clopotul cel mare dela metropolie răspundea în sunetele grave și măhnoare. Pe toate fețele, în aceste momente, era jale, consternare, durere.

La orele 10 cortegiul a pornit de la palat, îndreptându-se spre gara de Nord.

Era astfel format: în frunte dl Corbescu, prefectul poliției capitalei. Veneau apoi: un escadron din regimentul de escortă regală, corurile și clerul, veteranii campaniei din 1877-78 și drapelul corpurilor de trupă, cari au luat parte la campania din 1877-78.

Urmau: Spada regelui, purtată de dl general de divizie Al. Iarca, asistat de d-nii generali de brigadă Gh. Burghela și Gh. Bogdan. Coroana de oțel, purtată de dl general de divizie Ioan Culcer, asistat de d-nii general de brigadă M. Aslan și contra-amiral Eustațiu Sebastian. Șeful casei militare a regelui Carol, toți aceștia cu sabia afară.

Veneau apoi: Carul mortuar, urmat de calul regelui. Cordoanele erau purtate de cătră d-nii: I. Brătianu, prim-ministru și ministru de război, Missir, președinte al senatului, Ferechide, președinte al adunării deputaților și Bagdat, prim-președinte al curții de casație și justiție.

Alături de persoanele arătate mai sus și în sfârșit se aflau d-nii: General de divizie adjutant Coandă Constantin; general de divizie Zottu Vasile; general de divizie Harjeu Constantin; general de divizie Averscu Alexandru.

Cei alți d-ni generali de divizie prezenți, precum și casa militară a regelui Carol I, erau așezați pe aceeași linie cu d-nii generali menționați mai sus, de ambele părți ale carului mortuar.

Imediat urmau: Regele Ferdinand, Principele moștenitor Carol și principele Nicolae, apoi miniștrii, foștii miniștrii și foștii președinți ai corpurilor legiuitoare, corpul diplomatic, membrii corpurilor legiuitoare, miniștrii plenipotențieri etc. etc.

Cortegiul se încheie cu membrii camerelor de comerț, funcționarii publici superiori, corpul didactic, reprezentanții comunităților, delegațiunile, și în sfârșit armata.

În ordinea aceasta cortegiul impozant s'a pus în mișcare, îndreptându-se, încet spre calea Griviței, pe care a parcurs-o până la gara de Nord.

Un val mare, pestriț, o mare de drapel, un val imens, care mugea, — căci aceasta era impresia pe care ti-o făcea lumea, zecile de mii de oameni, cari urmau cortegiul — muget întretăiat de melodia „Imnului Regal” și „La Rege” picurat în aer de muzicile militare și trambitașii tuturor corpurilor de trupă înșirate dealungul acestei căi.

Pe tot parcursul balcoanele erau înțesate de lume. Dela palatul regal și până în gara de Nord de amândouă părțile străzilor erau înșirate trupe. În calea Griviței se aflau școlile, societățile și corporațiile, cu drapelul lor cernite.

Cortegiul înainta încet, într-o tăcere impresionantă. În aer continua să vibreze

sunetele clopotelor și bubuitul tunului, la intervale regulate.

Circulația pe străzi, la această oră a fost complet întreruptă.

Regina Maria și principesele au plecat cu automobilul la gara de Nord, îndată după scoaterea sicriului din palat.

Regina văduvă Elisabeta, simțindu-se rău, a renunțat, la intervenția medicilor, de-a pleca la Curtea de Argeș, rămânând deocamdată la București.

Printre gardurile vii de oameni cortegiul a ajuns la gara de Nord, unde s'a oprit. Sicriul a fost ridicat de pe afet și dus, în sunetul „Imnului Regal”, intonat de muzica regimentului Mircea 32, la trenul mortuar, unde a fost așezat.

Când sicriul trecu pe peronul gării, o companie de infanterie, cu drapel și muzică, dădu onorurile.

După așezarea sicriului în trenul mortuar regal au luat loc în acest tren: Regele, Regina și întreaga familie regală, apoi casa civilă și militară regală, mitropolitul primat și mitropolitul Moldovei, miniștrii, președinții corpurilor legiuitoare, primul președinte al curții de casație și foștii președinți ai consiliului de miniștrii. La orele 11 și 30 trenul mortuar regal s'a pus în mișcare.

Peste 10 minute a plecat un al doilea tren, în care au luat loc membrii sinodului, generalii și înalții demnitari, cari au luat parte la serviciul religios dela palat. În același tren au fost așezate și drapelul.

În gările Titu și Pitești, în cari trenul mortuar s'au oprit, s'a oficiat câte-o slujbă în fața vagonului mortuar.

Sunt orele două după amiază, Trupele stau înșirate în pozițiile indicate de comandament. Orice circulație este interzisă. Peste zăbranicul negru, cu care este cernit târgul Argeș, se laună în liniștea acestei frumoase zile de toamnă o tăcere mormântală. Toți sunt în așteptarea trenului funerar, care se anunță prin sosirea primului tren al „demnitarilor țării”. De jur împrejurul orașului deaurile sunt acoperite de mulțimea năvalnică, care a căutat să-și aleagă un loc mai prielnic. Este o zi de toamnă splendidă, ce dă și mai mult farmec pitorescului înconjur înecadrat între munții ninși din preajma dealurilor, ca un peisaj într-o ramă de argint. Peste câteva minute goarna companiei de onoare a reg. 4 Argeș a semnalul sosirii trenului mortuar. Din tren scoborâre Regele Ferdinand. Are o înfățișare obosită și este stins de durere. Rând pe rând apar figurile reginei, principesei Elisabeta, principesei Marioara, de sub vălul negru ce le acopereau fața.

Sicriul este ridicat pe umeri de generali și casa militară a regelui, este așezat pe afetul de tun și pornește spre vecinul locaș, între 2 drapelul dela 1877, ale regimentului 4 Argeș și 12 infanterie. În urma sicriului mergea abătut Regele Ferdinand, având în dreapta sa pe prințul Carol, iar în stânga pe prințul Nicolae.

Pe tot parcursul până la mănăstirea Argeșului o baterie din regimentul 6 artilerie a tras salve de tunuri, trupele au dat onoruri, iar muzicile au intonat imnul regal. Ajuns în curtea mănăstirii sicriul a fost purtat pe umeri și dus sub frumosul baldachin al mănăstirii, împodobit cu flori aduse dela Sinaia, prin îngrădirea Regelui Ferdinand, flori cari regretatului suveran îi plăceau mai mult.

Sub baldachin, înconjurat de Rege, Regina, prințul moștenitor și prințese, miniștri, demnitarii statului și drapelul re-

gimentelor, cari au făcut campania din 1877, s'a ținut o slujbă religioasă, după care corpul regelui Carol a fost dus la mănăstire și așezat la loc de veci, în dreapta tindei, alături de mormântul lui Neagoe Basarab.

La scoborârea sicriului nu au participat decât regele, regina, familia regală și miniștrii. Bateria regimentului 1 artilerie „Regele Carol” a tras salve de tunuri la scoborârea sicriului în mormânt.

Ușile mănăstirii s'au închis apoi, spre a lăsa lucrătorii să așeze lespede mormântală.

După înmormântare, regele, regina, curțile lor, s'au înșipoiat în Capitală, cu trenul regal, iar invitații și demnitarii țării cu un tren special, ce s'a format cu zece minute mai târziu.

Războiul.

Despre situația din Galiția, unde luptă trupele noastre austro-ungare în contra celor rusești, ni se dau următoarele informațiuni oficiale: În lupta care decurge la ost dela Chirow și Przemysl am avut de nou succese mari. Inversunată de tot a fost mai ales lupta dela Mizinić. Înălțimile dela Magiera se aflau până acuma în mâinile dușmanului, care îngreuna în mod însemnat înaintarea trupelor noastre. Luni după amiază au fost însă luate de trupele noastre, în urma unui puternic atac din partea artileriei. La nord dela Mizinić atacul nostru ajunsese la distanța asaltului cu baioneta asupra dușmanului, iar la ost dela Przemysl până la înălțimile dela Medyka. La sud Rușii au îndreptat atac asupra liniei Stary-Sambor, care a fost continuat și noaptea, dar au fost respinși. În valea Striy și Swița trupele noastre operatoare înaintază mereu. S'a dat eri lupte și la râul San, pe mai multe locuri. După ce s'a însărat, s'a încercat un atac asupra trupelor noastre, cari la Jaroslaw au trecut râul, dar n'a succedat de loc. În Polonia rusească, cavaleria germană, unită cu a noastră, a respins și alungat peste Sochazew un corp mare de cavalerie dușmană.

În Franța mai multe atacuri de ale Francezilor au fost respinse de trupele germane; în general însă situația e neschimbată. Belgia e însă ocupată întreagă de Germani, astfel, că guvernul belgian nu mai are unde să se retragă pe teritoriu propriu, ci a primit dela Anglia insula Guernsey, pentruca de acolo se poată conduce afacerile statului belgian. Guvernul Belgiei s'a și mutat de fapt pe aceasta insulă engleză. În Sârbia situația e încă tot neschimbată, deci favorabilă trupelor noastre.

Din Körösmező Rușii au fost siliți să se retragă, urmărți de trupele noastre și acum de fapt nu se mai află nici un soldat rusesc pe teritoriu

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Urmare).

Despre țara Amazoanelor și alte cuprinsuri și împărțiri.

Alexandru pleacă spre țara Amazoanelor. Aci domnea o muiere cu numele Talistrada, aceasta se împotrivi, dar pe urmă se închină lui și trimise haraci. De aci merse spre țara Mersilor, spre Evimitrie împăratul, pe acesta încă l-a învins dimpreună cu toți ai lui.

Alexandru mulțami lui Dumnezeu și merse mai departe până la țara Mastriului, aceasta o avea o împărăteasă care se numea Cleofila, ea avea doi fii, pe Candusal și pe Dorit. Din întâmplare Candusal a ajuns în mâinile lui Alexandru, ear el l-a ertat și mergând ca sol la împărăteasa pe drum a intrat în iad, unde a văzut multe lucruri minunate; după aceea a mers la Cleofila care l-a cunoscut, dar l-a coperit, căci un fiu al ei voia să-l omoare, dându-i haraci pe 10 ani; după ce li împacă pe fii ei, porunci să-l ducă până la tabără spunându-i să nu mai meargă sol. Alexandru se împacă cu ficiorii ei și se ospătară bine.

Cum a împărțit Alexandru împărățiile.

A plecat Alexandru în Persia la împărăteasa Ruxandra, și aci a început a împărți toate împărățiile, adică lui Antich îi dete India; lui Filon Persia; lui Antigon țara Mersidonului, lui Filip Asia; lui Ptolomeu Egiptul; lui Selevchie îi dete Râmul; lui Leomediul Ioglitera și Veneția, iar lui Finel îi dete țara nemțească și cea franțuzească și toate țările pe rând. Aci șezu cu Ruxandra un an și se veseliră foarte; într-o noapte visă un vis ciudat, în urma căruia se supărase foarte. Nu după mult timp a venit dascălul său Aristotel aducând o scrisoare dela Olimpiada, mama sa. Acum se veseliră împreună cu Aristotel, povestindu-i cele văzute în iad.

În timpul acesta au aflat oamenii lui Alexandru comorile lui Iov, pe care după porunca lui le împărți; după aceasta a venit și Olimpiada și se veseliră cu toții; după aceasta a trimis pe toți craii pe la moșii lor; ear el împreună cu mama și soția lui se plimbau, ear oamenii le faceau mari ovațiuni.

Moartea lui Alexandru.

În vremea aceea trăia o muiere în Macedonia, anume Minerva. Aceasta era o muiere rea și vicleană; ea avea doi fii, la Alexandru, pe unul îi chema Vreanus, pe altul Levcadus, unul era păharnic, ear celălalt comis mare. Minerva le scrisoare

să ceară dela Alexandru Macedonia; ear la cas de nu i-o va da, să-l otrăvească. Alexandru nu voi să le-o dea, ci le-a zis să ceară alte țări; ei nu au voit. Levcadus i-a dat otravă și a murit Alexandru, ear Rusandra s'a jughiat și astfel i-au îngropat pe amândoi într-un sicriu în Alexandria în 15 August. Aci făcură un turn înalt, și-i puseră și-i zidiră acolo, și acolo stau până astăzi.

Astfel se săvârși marele împărat Alexandru la Alexandria; după el au rămas patru împărați, și anume: Antioh, Filon, Antigon, și Ptolomeu peste toată lumea.

Leonte Roman.

Istoria Genevei de Brabant. (Biblioteca pentru popor a „Casei școlarelor”).

I. Geneveva ia de bărbat pe Sigifre.

Pe când începuse religia creștinească a goni întunerecul păgânătății din Germania, locuina în ținuturile de jos un oarecare ducă de Brabant; acesta era foarte viteaz și iubit de toți. Femeia lui, care avea aceleași sentimente frumoase, nu era cu dansul decât o inimă și un suflet. Ei aveau o singură fiică, pe Geneveva, împărțită în o creștere religioasă.

Această tinără principesă, încă din cea mai fragedă tinerete, arăta o mare înțelepciune. Ea era cucernică, dragostoașă, dulce, smerită și muncitoare.

Un oarecare cavalier tânăr, anume Sigifre, pe lângă nobilitatea și frumsetea obrazului, mai adăoga și o mulțime de însușiri virtuozose. Izbăvind într'un războiu viața ducăi de Brabant, acesta îl aduse cu sine la curtea sa. Duca hotărî să-i facă o răsplădire părintească, și-i dete de soție pe fiică-sa una născută. La plecarea acestor tineri toată familia și locuitorii fură pătrunși de mâhnire.

Tatăl său o îmbrățișă zicând: „Adio, fiica mea! eu și mama ta suntem acum bătrâni, și cine știe dacă cerul ne va păstra fericirea, ca să te mai putem vedea vreodată; dar, ascultă, o draga mea fiică! Dumnezeu va fi în tot locul cu tine, numai să-i iubești din toată inima ta, să faci totdeauna voia lui și să nădăjduiești într'insul.

Mama sa îi zise: „Adio, scumpa mea, Genevevo! neprețuita mea fiică! Milostivul Dumnezeu să fie nedespărțit de tine, să te aiba sub apărarea sa.”

Părinții Genevevei, întorcându-se după aceea către Sigifre, îi ziseră: „Prea scumpul nostru fiu! Primește dela noi pe soția ta; ea este binele nostru cel mai prețios și vrednică de a-ți fi Ingerul vieții.

Iubește-o din suflet și implinește todeauna dragostea părinților, pe care ea acum e silită să-i lase; fa-o să-i găsească în tine.”

Sigifre le făgădui că va implini toate acestea. Pe când era să plece, sosi și Epis-

patriei noastre. Înainte de plecare Rușii au aprins gara din Kőrösmező și o mare fabrică de scânduri.

Cum se minte azi în presă.

(b.) Ziarul „Pester Lloyd” reproduce în numărul dela 18 Octombrie n. editia de seară următoarea telegramă a ziarului francez „Le Matin” dela 11 Oct. a. c.:

„Armata austro-ungară a fost nimicită total de Ruși la Seghedin. Ziarul vienez „Die Zeit” numește această luptă „o colosală catastrofă”...

Mai departe reproduce o știre, pe care o comunică ziarul constantinopolitan „Stamboul”, care stă în serviciu rusesc, în numărul dela 8 Oct., spunând sub titlul: „Patru sute escadroane rusești în Ungaria”, următoarele:

„După un comunicat al legației rusești din Sofia patru sute escadroane rusești, circa 80.000 călăreți, au trecut peste Carpați, învâdând întreg teritoriul statului ungar. Acest succes al Rușilor se poate considera drept ultimă luptă ce s'a dat pentru nimicirea definitivă a armatei austro-ungare”...

Pe baza acestor informațiuni minciunoase „Fgaro” din Paris scrie apoi în numărul dela 11 Oct. că Ungaria invadată de Ruși mai poate avea numai un singur dor: să se înțeleagă cu Rusul cuceritor, dacă nu vrea să fie total distrusă. Și „Fgaro” nu esită a-i face Ungariei frumosul ofert, să se rupă definitiv de Austria pierdută, ca prin marinimia țarului să-și poată realiza visul independenței ei.

O depeșă dela Petrograd, care și-a făcut calea prin foile șvedeze, merge și mai departe, vorbind despre o conferență, care s'ar fi ținut deja în Budapesta ocupată de Ruși, între conducătorii politici maghiari și cehi, în scopul unei noue arondări a Austro-Ungariei, care să se formeze din Boemia, Ungaria și Austria. „Dacă Ungaria” — zice depeșă dela Petrograd — „va depune armele, atunci i se va garanta teritoriile neștirbite ale Ardealului, Bănătuului și Fiume”...

„Aceste minciuni sfruntate” — încheie „Pester Lloyd”, — s'au răspândit în lume dela Petrograd și Paris tocmai în momentul, când Rușii, alungați de armatele noastre, au luat-o la sănătoasa peste pasurile Carpaților de nord. Dar în sfârșit era necesar să se facă și o retragere a acestor minciuni publicistice, căci nu se mai puteau ascunde. Iată însă în ce chip se face acum această desmintire: „Dela cartierul general rusesc s'a trimis presei din străinătate rapoartele, în cari se comunică, cumcă frontul rusesc a trebuit să fie schimbat, ca se poată fi nimicite armatele aliate germane și austro-ungare din Polonia rusească, la Varșovia și Ivargorod. Aceasta a fost cauza, că avangardele ușoare, ce fuseseră exmise peste Carpați, au trebuit să se retrase. Aceasta trebuia să se facă cu atât mai repede, cu cât impresoria Przenyului a devenit mai necesară, și Rușii nu au fost atât de proști, ca să se lipsească de forțele lor din Ungaria în scopul acestei teme mult mai importante de rezolvat”.

Așa își ascund Rușii înfăngerea!

Când citești atâtea minciuni în rapoartele foilor, asupra fetselor războiului, și vezi că fiecare vrea să-l prezinte, nu așa cum decurge, ci cum ar dori să fie, după placul fiecărei părți beligerante, îți vine în minte vorba Românilui: „Cu minciuna prânzești,

copul Hildolf, care li cununase. El era un bătrân plin de evlavie și respectat. Acesta înălțând mâinile către cer, binecuvânta pe amândoi tinerii. După aceea zise Genevevei: „Nu plânge, o prințesă! Dumnezeu îți păstrează, dragă fiică, o mare fericire, dar nu o fericire de acelea ce-și poate oricine închipui aci pe pământ, ci o fericire cerească. Eu prevăd că, după o furtună de năcazuri, va veni vremea când vei da mulțumire lui Dumnezeu cu lacrimi de bucurie”.

În sfârșit Sigeftre și Geneveva încălecară amândoi pe câte un armăsar și plecară însoțiți de o strălucită tovarășie de cavaleri.

II. Plecarea lui Sigeftre la războiu.

Locuința lui Sigeftre se numea Sigeftsburg, ea se afla între râurile Mozel și Rin. Aci acești doi tineri trăiau într-o mare unire, dragoste și prin urmare se bucurau de cea mai vie fericire; dar fericirea lor nu ținu mult timp. Într-o seară după cină, ședeau amândoi la lumina lămpilor. Geneveva torcea cântând, ear Sigeftre o însoțea cu clavirul. Deodată se auzi sunetul trâmbițelor ce prevesteau războiu. Paznicii cavalerului începură a striga: „Războiu! Războiu!”

Sigeftre auzind aceste vorbe, se repezi spre a eși înaintea a doi cavaleri ce ajunseră în capul scării, ca să-i conducă

dar de cinat mai greu”, și în zadar sunt toate combinațiile ce se fac și dintr-o parte și din cealaltă, căci iar vorba Românilui... „Urma alege”!

NOUȚĂȚI.

Donațiune frumoasă. Maiestatea Sa, Regele Ferdinand I al României, a donat un milion de lei pentru înființarea unui orfelinat de fete în Iași, a doua capitală a României, iar două sute mii lei pentru ajutorarea invalizilor din armata română.

Principele Carol — căpitan. Maiestatea Sa, Regele Ferdinand I al României, a înaintat pe Alțea Sa Regală, Principele Carol, Moștenitorul de tron al României, la rangul de *căpitan*, cu ocaziunea împlinirii anului 21 al etății.

Vizitarea bolnavilor în spitalele militare din Sibiu. Invoiri pentru a vizita răniții în spitalul garnizoanei, în școala cadetilor și în seminarul luteran se pot căpăta în localul nr. 21, parter, al spitalului garnizoanei, între orele 2—4 după amezii. — Pentru vizitarea răniților în casarma nouă de cavalerie se dau certificate în cancelăria spitalului între orele 10 și 11 înainte de amezii. Timpul de vizită este dela 1—3 d. a. În casarma de artilerie nu sunt permise vizite și nici a sta acolo. — În spitalul de rezervă al institutului de moși r. u. bolnavii pot fi cercetați între orele 2 și 3 d. a., ear în spitalul de rezervă dela Cassa bolnavilor între orele 1 și 3 după amezii.

Ostașii noștri. Medalia de argint, clasa I, pentru bravura dovedită în fața dușmanului, s'a conferit următorilor soldați: Gheorgh. Todua sergent în reg. de inf. Nr. 63; O. Sângeorgian caporal în acelaș regiment; Vasile Rusu din reg. de inf. Nr. 31; Ion Perezan și Ion Toropa, caporali în acelaș regiment; Gavril Demian și Daniil Zdroba, caporal în reg. de inf. Nr. 51. — Laudați pentru ținută vitejească în fața dușmanului au fost următorii: Simeon Broștean, Moise Ciorogar, Iosif Matei, Vasile Nam, Ion Nicu, Alexandru Nistor, Ion Ozanu, Ilie Freda, Teodor Târziu și Vasile Tatu, toți infanteriști în regimentul Nr. 31, batalionul al treilea.

Pierderi. Ziare din S. fia comunică date privitoare la pierderile din războiu ale Sârbilor. Conform datelor acestora, din clasa cultă sârbească au căzut până acum zece mii de oameni. Și adevă: 300 cu diplome universitare, 1200 cu examen de maturitate, ceilalți cu altfel de atestate. — Știri din Madrid arată, că pierderile Francezilor, până la sfârșitul lui Septembrie, fac 150.000 de morți și 350.000 de răniți.

Spaima de invaziune. Zeit scrie: Englezii nu se mai simțesc siguri nici în țara lor proprie. E ușor de înțeles prin urmare, că o eventuală invaziune germană le produce mare spaimă. Imprejurarea aceasta este în acelaș timp o dovadă, că învingerile germane din Belgia, și îndeosebi cucerirea Anversului, sunt evenimente de mare importanță.

În sala de ceremonie. Geneveva se duse la cină, unde începu a pregăti cele trebuincioase pentru oaspeți.

Sigeftre făcea gătirile de războiu. El trimis, să se adune toate trupele armate din domeniul său și a îneput a-și regula toate lucrurile casei, care trebuiau păzite în vremea lipsirei sale.

Se adunară toți cavalerii de prin prejur împreună cu trupele armate.

Geneveva toată noaptea făcea pregătirile trebuincioase pentru plecarea iubitelui ei bărbat.

Pe când erau toate gata de plecare, Geneveva intrând în sala, li dete, după obiceiul cavalerilor, sabia și lancea, zicând: „Întrebuințeați aceste arme pentru dragostea lui Dumnezeu și a patriei tale; cu ele să aperi pe încoșii nevinovați, și se pedepsești pe nelegiuții îndrăzneți! Fii leu către aceștia și miel către cei dintâi”. Abia sfârși acestea vorbe și căzu leșinat în brațele bărbatului său. Bărbatul său plin de umilire și mai în aceeaș patimă cu dansa, li zise mângându-o: „Fă-ți curaj, scumpa mea Genevevo, și să știi că nimeni nu va putea să-mi facă cel mai mic rău, dacă Dumnezeu îmi va fi într'ajutor. Ah, Genevevo, scumpa mea, încăleacă pe armăsar, după aceea plecă. (Va urma).

Militare. Foaia *Armeeverordnungsblatt* anunță, că regimentul de infanterie Nr. 6., care a purtat numele Regelui Carol al României, are să se numească de aici încolo numai cu numărul; ear regimentul de infanterie Nr. 96 va purta numele de *Ferdinand I Regele României*.

Prizonieri în Austro Ungaria. După informațiuni din Viena, numărul prizonierilor ruși, sârbi și muntenegreni în Austro-Ungaria este astăzi de 48 mii. Intre danșii se găsec cam 3500 de ofițeri.

Teatre deschise. Din Viena se scrie, că teatrele curți au fost deschise Duminică în 18 Octombrie 1914. Prețul locurilor s'a redus pe jumătate.

Gand. Trupe germane au ocupat zilele acestea orașul Gand, nemțește Gent, capitala provinciei belgiene Flandria. Orașul, situat la confluența râurilor Selda și Lys, are peste 250 mii locuitori. Diferitele confesiuni au 55 de biserici. Mai e o reședință episcopescă și universitate, întemeiată în 1816. Industria textilă belgiană își are în Gand unul din centrele principale. Istoria sa e foarte bogată și furtunoasă: țările vecine, când una, când alte, au cuprins orașul. În pacea dela Aix-la-Chapelle sau Aachen dela 1748 Gandul a fost anexat de Austria, dar a trebuit în 1794 să renunțe la posesiunea lui, trecând în proprietatea Franței, mai târziu a Olandei. În timpul din urmă, înainte de război, în Gand se afla cuibul de căpetenie al mișcărilor socialiste belgiene.

Fără valoare. Un ziar suedez află, că împreunarea armatei belgiene cu armata franceză nu aduce aliaților nici un folos, deoarece francezii, englezii și belgienii întrebuințeaș arme de calibre deosebite. Pușca franceză este Label de 8 milimetri, a belgienilor este Mauser de 7,65, a englezilor e Lee-Enfield de 7,7 milimetri. Întrebuințarea muniției de acelaș fel este prin urmare exclusă.

Târg în Turda. Ministrul ungar de comerț a permis, ca în locul târgului ce era să fie în 6—9 Septembrie în orașul Turda, să se poată ținea târg de vite și de mărfuri în 25—27 Octombrie n. 1914.

În jurul atentatului. Atentatorul fraților Buxton voea să-și execute planul în Sofia, unde umblaseră mai întâi numiții frați. În considerare însă, că în România nu există pedeapsă cu moarte, se crede că atentatul a fost săvârșit în București. De altcum starea celor doi răniți s'a îmbunătățit.

Varșovia așteaptă trupele noastre. Un austriac sosit din Varșovia descrie în *Nova Reforma* stările acelu oraș. Varșovia așteaptă cu dor intrarea trupelor germane și austro-ungare. Autoritățile rusești caută mereu spioni, și arestează și impușcă persoane ce i se par suspecte. În localuri publice este interzisă vorbirea în glas șoptitor. La 9 ore sara se închid porțile. Străzile sunt goale; dar furturile și spargerile se înmulțesc. Aeroplane și baloane germane se ivesc în văzduh și aruncă bombe în oraș. Lucrările de fortificare înaintează febril. Ziarelor nu le este iertat să comunice știri de felul acesta.

Teatru în Sibiu. Miercuri, în 21 Octombrie, se reprezintă *Romeo și Iulia*, tragedie în 5 acte de Shakespeare. Joi, în 22 Oct., se dă *Cardinotul*, dramă. În aceste două piese își va da concursul artistul Oscar Beregi dela teatrul național din capitala țării. Numitul artist a jucat câțiva ani roluri principale și la teatrul lui Reichardt din Berlin.

Urmele dușmanului. Biroul telegrafic ungar dă amănunte despre retragerea rușilor de către Tarnow și Rzesov: Toate localitățile d'alungul drumului prezintă icoana unei pustii înfrigorătoare. O parte din orașul Dembița a fost prefăcută în cenușă. Castelul Zwada a rămas jăfuit total, apoi turnat cu petrol și s'a dat foc. Case dărâmate, mobile sfărâmate, pretutindeni se văd urmele vandalizmului. Jăfurile se faceau sistematic: trupe de câte 10—12 cazaci pătrundeau în locuințe și prăvălii, cu revolverele întinse cereau haine, albituri, orologe și alte obiecte din casă, care le îndesau în sacii aduși cu sine și plecau mai departe, ca să le împartă cu ofițerii. În spitalul dela Rzesov au scos afară cu bătai vreo 20 de soldați austro-ungari bolnavi de disenterie. În unele cazuri rușii au plătit marfa și alimentele luate; însă pretindeau să li se dea chitanțe în care suma arătată era cu mult mai mare decât cea plătită de fapt. În general plățile au fost minimale, ear rubla se socotea în 3 coroane și 30 fieri. În ținuturile Rocțite, Pilsno și Rzesov soldații ruși, ba chiar și ofițerimea lor, au desonorat femei și fete creștine și evreice.

† Ilarie Sârbu, fost paroh în America, după un morb îndelungat și greu, suportat cu răbdare creștinească, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului în 4/17 Octombrie a. c. la 4 ore dimineața, în al 31 lea an al vieții și al 4-lea al proeției, împărătit cu sf. taine, în Roșcani. Rămășițele pământesti ale răposatului au fost depuse spre odihnă vecinică Luni în 6/19 Octombrie la 2 ore p. m. în cimiterul din Roșcani. Fie-i odihna ușoară!

Nu este entuziasm. Ziarele rusești se plâng amarnic, că în toate clasele sociale din Rusia lipsește entuziasmul pentru război. Renumitul publicist P. Struve, care în urma amnestiei s'a întors în Rusia, se jăluște într'un articol de ziar, că în cercurile militare rusești nu se poate observa nici o însuflețire, și apelează la soldați, ca în momentele acestea grave pentru împărăție să și apere cu abnegație patria. Un profesor universitar din Moscova scrie, că mănăstirile rusești, înzestrate cu comori fabuloase, n'au făcut nimic pentru alinarea mizeriei cumplite cauzate de război. Nici chiar la serviciul sanitar nu se pot vedea membrii din clerul mănăstiresc.

Pentru „Crucea Roșie”.

(Fine)

III. Parte pentru instalarea spitalului „Crucea Roșie”, parte pentru soldații răniți ori aflaători în războiu, au dăruit obiecte deosebite: Wilhelmina Utsch, Reuniunea femeilor din Gârbova, prin doamna preoteasă Rosler, Reuniunea femeilor din Mălăncrav, prin preotul Römer, Elisa Sebastian, Hermina Leonhardt, Iulia Severian, Jandarmeria din Hendorf, Elevele școlii civile de fete evanghelice din Sibiu, Femeile din Marpod, Reuniunea femeilor evanghelice din Rodbav, Reuniunea de agricultură transilvană, Farmacistul Guido Fabritius, (medicamente și instrumente în valoare de 57 coroane 39 fieri), Dna Oagjert, Catarina Benedek, Luiza Brandsch, Cancelaria de ajutorare, Terezia și Ida Papp, Esceleța Sa, doamna Alice de Hess, Dșoara Ana Wolff, Reuniunea femeilor de pe Conradtwiese, Reuniunea femeilor din Apoldul-mare, Carol Dietrich, Dșoara G. H. yek, Daa Goritz, Carol Breinsdöfer, H. Kleutsch, Popescu, Maria Schenker, Dr. Richard Csaki, Doamna L. Reissenberger, Miți Antoni, Doamna Albrecht, soție de director, Doamna Wiedora, Gretchen Eitel, Clara Konnerth, Esceleța Sa doamna de Schreitter, Doamna Alex, soție de căpitan, Dșoara Reissenberger, Friderica Berger, Frieda Csaki, Ana și Leontina Capesius, Hedwig Mangesius, Wanda Eisenmayer, Dșoara Friderica Niedermeyer, Hanni Ohlweiler, Nicolau Wolk, Ludovic Landauer, Doamna Selma și dșoara Margt de Kedves, Mina Fuhrmann, Fabricantul Scheerer, Reuniunea de femei evanghelice din Dobârca, prin preoteasa Salzer, Hermina Schoppelt, Ana Szölösy, Dșoara Frieda Knall, Reuniunea femeilor evanghelice din Chirpâr, prin preoteasa Kaestner, Ana Weindel, Elsa Kisch, Ida și Mina Gross, Iulia Spengler, Reuniunea femeilor evanghelice din Suumberg, Călugărițele ursuline din loc, Doamna Prall, soție de major. N. N., Dșoara Lotte Haith, Reuniunea femeilor evanghelice din Gușterita, Reun. fem. evang. din Șelimbăr, Dșoara Miți Pfeffer, Irina Naleppa, Doamna Russu, soție de avocat, Dr. Iulu Knall, Susi și Hermina Konnerth, Doamna Dörschlag, soție de profesor, N. N. Esceleța Sa, doamna H. Mangesius, Doamna Berta Bielz, soție de medic, domnul și doamna Schiel.

IV. Cărți și reviste au donat: Dl Späck, dna Greiss, Dr. Körmos, dna N. N. Olga Goldbach, dna L. Teutsch, Redacțiunea ziarului Tageblatt, dna Dieker, dna Elvira Barcian, dșoara Sentz, dșoara Kratzer, dna Henrich, dna Kasper, profesorul Reissenberger, dl Roth, Conrad Franz, dșoara Lurz, E. H. Francisc Macho, gimnasistul Niedich, dna Herpel, Iosif Vater, directorul de muzică Bella, dșoara Iulia Iördens, gimnasistul Lothar Henrich, Ana și Leontina Capesius, doa Crăciunescu, o nenumită, Dr. Feux Schallerus, Moritz Weiss, Moritz Gross, dșoara Iulia Müller, dna Stieler, dna Iulia Kast, dna Messerschmid.

V. Bastoane au donat: dl Späck, dl Paček, majorul Niederreiter, văduva Eisenkolb, Luovic Etter, Unger, dna Luiza Schner, Conrad Franz, prof. Hans Klein și elevi din clasa III. dna Haydt, dna Gecsevics, Hans Gökel, dna Mihelina Greiss, directorul Gustav Glück, Emil Kirscher, Iosif Platz și Gustav Hientz.

Pentru toate aceste donațiuni, reuniunea aduce mulțumită cordială și se roagă, ca se fie spriginită și mai departe în împlinirea misiunii ei, cu voea de jertfire dovedită până acum.

Sibiu, 5 Octombrie 1914.

Comitetul.

Nr. 582/1914 Prot.

(593) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parhia de clasa I, Nazna-Chișfalud devenită vacantă prin moartea parohului Ioan Bobtelec, se eserie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Român".

Venitele sunt cele statorite în coala B. și specificate în protocolul comitetului parohial luat la 21 Septembrie (4 Octombrie) a. c.

Alesul va avea să solviască la fondul tractual suma de două (200) coroane, statorită în sinodul pesc pe concludul XIII, luat la 28 Februarie 1906 și aprobat sub Nr. 5056/1906.

Cereri de concurs se vor înainta la subscrisul oficiu, în termenul susindicat, având concurenții a se prezenta, conform restricțiilor reglementare, în o Duminecă ori Sărbătoare la biserică spre a cânta și predica, respective celebra.

M. Oșorheiu, la 25 Septembrie (8 Octombrie) 1914.

Of. protopresbiterial gr.-or. român al tractului Murăș-Oșorheiu, în conțelegere cu comitetul parohial.

Stefan Russu
protopresbiter.

Anunț.

Pășunat de iarnă pentru oi se arân-dează pe moșia subsemnatului care are întindere peste 600 jugăre, loc întreg, nebătut, aproape de gara-posta M. keszásza.

Făget, 10 Octombrie 1914.

Eugen Bianu
proprietar.

(594) 1-3

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Relațiile bisericești ale Românilor din Ardeal cu Rusia în veacul al XVIII.

de

Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 2 coroane + 10 fileri porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Constituția

bisericești gr.-or. române din Ungaria și Transilvania

sau

Statutul organic

comentat și cu concluzile și normele referitoare întregit

de

Ioan A. de Preda,

advocat și fiscal al Consistorului arhidiecezan gr.-or. din Sibiu.

Prețul 2 cor. + porto 20 fil.

„BIBLIOTECA ȘAGUNA“

REDACTATĂ DE DR. I. LUPAȘ, SĂLIȘTE

A apărut și se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, în Sibiu

Nr. 1.

Insemnătatea bisericii

Nr. 2.

Despre pocăință

Nr. 3.

La ziua sf. Andreiu

Prețul à 10 fil. + porto 5 fil.

Nr. 4-5.

Temeliile traiului nostru

Nr. 6-7.

Sfânta Scriptură în limba românească

Prețul à 20 fil. + porto 5 fil.

Nr. 8-9-10.

Spice

din istoria noastră bisericească

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

Nr. 11-12.

Calea bisericii

prelucrată și întregită

după episcopul Nicodim din Huși.

Nr. 13-15.

Vieța

unei mame credincioase

de

Dr. I. Lupaș.

Prețul à 20 fil. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

Pocăiții.

Studiu pentru combaterea sectei pocăiților

de

Dr. Sebastian Stanca.

Prețul: 4 cor. + porto 20 fil.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Monografia

bisericești, școalelor și reuniunilor române din Făgăraș.

De

Nicolau Aron,

paroh ortodox român.

Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.**Biblioteca Teatrală**

edată de Societatea Fondului de Teatru Român.

Nr. 28. Teodor Abt, Bacătăreasa, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 30. Aurelia Pacățian-Rubenescu, Iepurașii la școală, cinci piese teatrale, dialoguri și patruguri. Prețul 20 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie într'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postuma, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog. Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, comedie într'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, comedie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 36. Yves Mirande, Zoe, comedie într'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell, dramă istorică în 5 acte în versuri, traducere în forma originală de Stefan O. Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 38. Georges Courteline, Invingeri strălucite, piesă într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 39. Micul mincișos, comedie în 2 acte, localizată de Bujorei. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și Monoloage de declamat broș. I. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru copii, în trei tablouri după povestea lui I. Creangă, de Radu Prică. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Osman, tragi-comedie într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de dnul profesor Marin Demetrescu din Craiova, au apărut până acuma:

Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Por-nirile insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 2-3. M. Demetrescu, Inceputurile Omenirii, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 4-5-6. Ihe N. Gelep, Pământul și Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 7-8. M. Demetrescu, Lecturi Geologice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri științifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională

redactată de dnul D. Vasiliu-Bacău.

Nr. 51-52-53. Pedagogia și Medicina, Primejdia Alcoolismului și Viceja Românilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 54-55-56. Bulgarii, Fotoasele Chemiei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 57-58-59. Apărarea Națională, Rușii și Sgârzenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

Nr. 7-8-9. H. G. Wells, Primii Oameni în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambulului, romanele. Prețul 60 fil. + 10 fileri. porto.

Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Japonieză, roman din viața japoneză. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțioșii. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă în 3 acte. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

Nr. 131-132. Tit. Liviu, Războiul Romanilor cu Hanibal I-II. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 133. B. Constant, Pribeagul. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 135. Salikow Șcedrin, Povești. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 143-144. Camille Cocuand, Suferințele Vulturășului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 145. Arthur Conan Doyle, Doctorul negru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 146. I. Ciocărlan, Fară noroc. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 147. C. Dem, Oamenii Zlei. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 148. I. Dragoslav, Povești de Crăciun. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 151. Lamartine, Raphael, vol. I. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 153. Emiha Tailier, Dragoste de scriitor sau romanul lui Victor Hugo. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 154. Louis Iacolinot, Vânătorii de robi dealungul Nilului albastru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de alarmă. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Istorică.

Nr. 17. Puiul Vulturului, după D. Lacroix. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 19. A. Dumas-Tatăl, Eric IV, istoria anecdotică a Franței. Prețul 80 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca pentru toți.

Nr. 862. Maurice Maeterlinck, Sora Beatrice, miracol în 3 acte. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 863-864. Vasile Conta, Incercări de Metafizică, materialistă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 865-866. G. Alinea, Arta de a vorbi în societate și dierite ocezi. Principii oratorice și modeluri de toasturi, mici cu vântări etc. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 867-868. John Ruskin, Comori și Grădini, trei conferențe. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 869. Ioan Nenitescu, Pui de Lei, poezii Eroice și Naționale. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 870. D. Anghel, Steluța, Fantazii și Paradoxe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 871. A. Robida, Pe Clopotnița. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 872. N. G. Rădulescu-Niger, Unchul Christea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 873. G. D'Annunzio, Pământ virgin, romanele și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 874-875. Paul Bourget, Dureroasa Enigmă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 876-877. Dem. Mledenovici-Damed, Curs Teoretic și Practic de Seamatorie. Magie artificială. Prestidigitatie pentru amatori și profesioniști. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 878. C. Apostoliu, Povești alese pentru copii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 879-880. Alfred de Musset, Emel na Margot, romanele. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 888-889. V. Conta, Teoria Fatalismului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 890. C. C. Sallustius, Despre Conjurația lui Catilina, trad. din latinește. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 891-892. I. Budai-Deleanu, Țiganiada, poemă eroic-comică în 12 cântări. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 893. I. Turghenev, Anciar sau Aborele Morței. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 894. M. Davidescu, La Fântâna Castalie, poezii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 895. A. Cehov, Farmacista, romanele și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimă evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**

Requisite de scris se pot procura dela **Librăria arhidiecezană**